

Standpunt Ik kies voor Vlaanderen

Gedurende de voorbije twee jaar werd getracht een grondige staatshervorming door te voeren. Tevergeefs. De oorzaak van dit immobilisme ligt in het grondig meningsverschil tussen Noord en Zuid in dit land en leidt tot "het structurele probleem van de onbestuurbaarheid van België" (Karel De Gucht, De Standaard, 2 februari 2009). Nu meer dan ooit is dus een grondige staatshervorming nodig. De huidige economische crisis vormt een uitdaging, waarvoor Vlaanderen heel wat troeven heeft om er sterker uit te komen, maar dan is er wel een slagvaardig bestuur nodig en dit kan slechts gerealiseerd worden door een grondige staatshervorming. Meer Vlaanderen betekent dus dat de vijf in 1999 unaniem goedgekeurde resoluties van het Vlaams Parlement zo vlug mogelijk moeten worden uitgevoerd, het Vlaams Parlement zijn bevoegdheden maximaal uitoefent, zijn fiscale bevoegdheden worden uitgebreid en natuurlijk ook dat aan de taalgrens niet wordt geraakt en BHV wordt gesplitst.

Meer Vlaanderen is geen luxe maar pure noodzaak om de zaken op meer domeinen te kunnen aanpakken, zoals de Vlaamse regering eerder heeft aangetoond met de ondersteuning van KBC. Indien Vlaanderen die bevoegdheid en middelen niet zou hebben gehad, wat zou er dan van KBC geworden zijn?

Meer Vlaanderen betekent ook een grotere responsabilisering van de gemeenschappen en gewesten, waardoor een zuiniger beleid mogelijk wordt. U zal zich met mij wellicht ook de vraag stellen waarom bijvoorbeeld de ziektekostenverzekering in Wallonië 6%

per verzekerde hoger ligt dan in Vlaanderen (berekening van de CM bij haar leden).

Tijdens die onderhandelingen zal natuurlijk ook de financiering van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (BHG) op de agenda komen. In dat kader laat de vicegouverneur van de Nationale Bank een ballonnetje op om de belastingen naar de plaats te laten vloeien waar iemand werkt, eerder dan waar iemand woont. Het argument is de kost die pendelaars vormen (metro e.d.). En wat doen we dan met de kost van onderwijs, welzijn, veiligheid, cultuur enz. die vooral in de woonplaats liggen? Laten wij ons voor de financiering van het BHG niet met randaspecten bezighouden maar de zaak fundamenteel bekijken. Laat ons dus eerst een ernstige financiële studie maken, waarin alle kosten maar ook alle baten door het BHG gegeneerd uit haar centrumfunctie in rekening worden gebracht en laat ons ook zien op welke wijze het beheer van dat gewest efficiënter kan. Een voorbeeldje: zijn die 33 sociale huisvestingsmaatschappijen (met 33 directeuren-generaal) echt nodig? Pas met die geobjectiveerde gegevens in de hand kan er gesproken worden over de eventuele herfinanciering van het BHG. Mag ik aan de toekomstige onderhandelaars trouwens de dringende raad geven de herfinanciering van Brussel als laatste punt te agenderen. De staatshervorming is te dikwijls een Haagse antenne geweest: wie wat bewaart, die heeft wat.

Johan Van den Driessche

Voorzitter vtbKultuur

johan.vandendriessche@vtb.be